

**De
Bijloke**
Muziekcentrum

Drums, Bells, Birds and Ghosts

I SOLISTI, HIIT & Filip Rathé

Programma

ZA 06.12.25

20:00

Concertzaal & foyer

Programma

Concertzaal

GERARD GRISEY
Stèle [7']

OLIVIER MESSIAEN
Oiseaux exotiques [15']

KAIJA SAARIAHO
Laconisme de l'aile [9']

Pauze

LUC BREWAEYS
**Ni fleurs ni couronnes: Monument pour
Jonathan Harvey [13']**

JONATHAN HARVEY
Mortuos plango, vivos voco [9']

LUC BREWAEYS
OBAN [12']

ANNEA LOCKWOOD
Water Gong [6']

Pauze

Bij het buitengaan van de Concertzaal
krijg je een proevertje whisky aangeboden
(Oban of Talisker)

Foyer

LUC BREWAEYS
Talisker [30']

Uitvoerders

I SOLISTI
HIIT
**Studenten Conservatoria Antwerpen,
Brussel en Gent**

Filip Rathé
dirigent

Tille Van Gastel
fluit

Benjamin Dieltjens
klarinet

Tomonori Takeda
contrabasklarinet

Anthony Devriendt
hoorn

Joey Marijs & Agata Kruszezka
percussie

Jan Michiels
piano

Wibert Aerts
viool

Maarten Buyl
elektronica

Met steun van de taxsheltermaatregel van
de Belgische overheid in coproductie met
Muziekcentrum De Bijloke en Perpodium

Brewaey's klankspinsels

Een bijdrage van Melissa Portaels

In het hoofd van Luc Brewaey's was het nooit stil. Altijd was er een stukje van zijn brein aan het componeren, aan het boetseren met klank. Hij kon dat naar eigen zeggen overal: te midden van zijn gezin in de living, op café of zelfs in de metro. Zodra de muziek helder in zijn hoofd zat, had hij ze maar op te schrijven alsof er hem een dictee werd voorgelezen. Ik kan me amper voorstellen hoe zo'n geniaal hoofd werkt, maar het fascineert me mateloos.

Uit niets ontstaat alles. Naar dat idee hintte Brewaey's met de titel van zijn eerste symfonie '..., E poi c'era ...' (Italiaans voor 'En toen was er...'). Na een jaar lang creatieve stilte liet hij zich voor deze symfonie inspireren door het spectralisme, een muzikale esthetiek die de kleur van klank als uitgangspunt neemt. Klankkleur werd vanaf dan misschien wel de belangrijkste bouwsteen van Brewaey's muzikale taal. Met dit programma presenteren I SOLISTI, HIIIT en Filip Rathé daar een bijzonder mooie staalkaart van, geflankeerd door het werk van componisten met een even grote fascinatie voor klankkleur.

Brewaey's schreef 'Talisker' voor het openingsweekend van Antwerpen 93, het programma van Antwerpen als Culturele Hoofdstad van Europa. Het werk werd toen uitgevoerd in de galmende stationshal van Antwerpen-Centraal. Die originele locatie vuurde Brewaey's speelse creativiteit

eens te meer aan. Met behulp van enkele atypische instrumenten en speelwijzen liet hij de natuurlijke echo van het gebouw vervormen of schijnbaar langer klinken. Toen ik 'Talisker' voor het eerst live hoorde – niet in Antwerpen-Centraal, maar in de majestueuze hal van de Koningin Elisabethzaal –, wist ik niet waar eerst te luisteren. Brewaey's speelt met de verwondering voor de manier waarop klank zich in tijd én ruimte beweegt. Daarom niet altijd traag en laag voor laag, maar soms ook met een razende snelheid, zoals in 'OBAN'. Zijn liefde voor klokachtige geluiden (een die hij deelt met zijn vriend Jonathan Harvey) laat zich in 'Talisker' al horen door de aanwezigheid van talrijke galmende metalen percussie-instrumenten. In 'Ni fleurs, ni couronnes: Monument pour Jonathan Harvey' voor viool solo, spookviolet en klokken laait ze helemaal op. Dat in de tape met klokgeluiden geen enkele echte klok aanwezig is, maar met de potten en pannen uit Brewaey's keuken gemaakt werd, is een intussen slecht bewaard geheim, maar Brewaey's ten voeten uit. Net zoals uit niets alles ontstaat, geldt voor Brewaey's muziek soms ook dat niets is wat het (op het eerste 'gehoor') lijkt.

Melissa Portaels is stafmedewerker bij MATRIX [Centrum voor Nieuwe Muziek] en lid van de Luc Brewaey's Foundation. Ze schrijft haar columns bij deze concertreeks op vraag van Muziekcentrum De Bijloke.

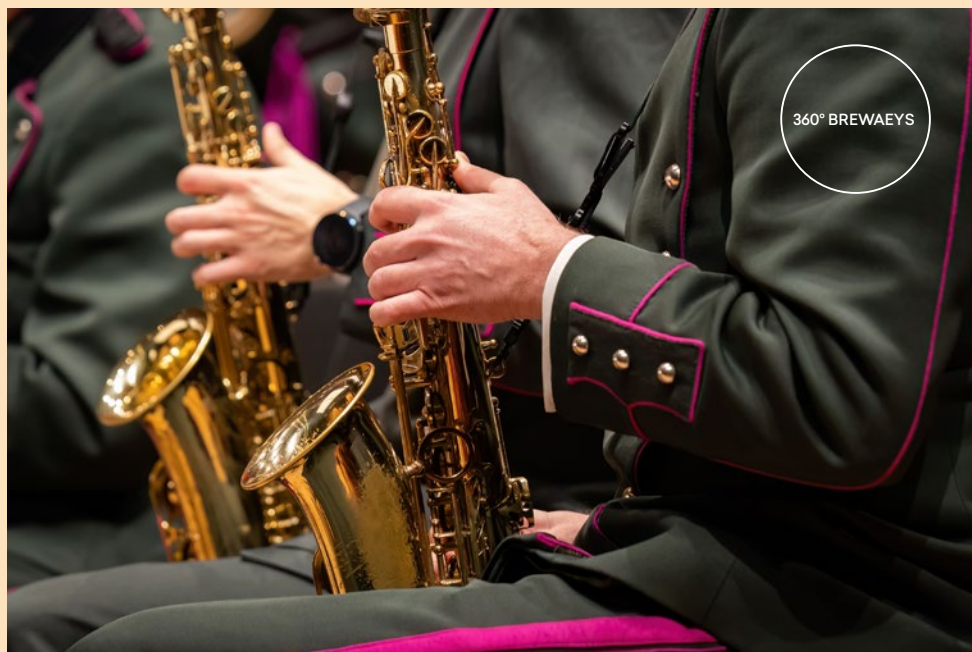

Zet het geluid van je mobiele telefoon uit.

Opnames maken in de zaal is niet toegelaten.

DO 12 FEB | 20:00 | Concertzaal

Kientzyphonie

Maarten Vergauwen & Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen

Luc Brewaeyts schreef zijn vierde symfonie op het lijf van saxofonist Daniel Kientzy. Samen maakten ze er een sport van om limieten op te zoeken. Brewaeyts haalde daarvoor een arsenaal van zes saxofoons uit de schuif, waarvan hij er meer dan eens twee tegelijkertijd wil laten klinken. Een aartsmoeilijke techniek! Bijna 35 jaar na de creatie blaast Maarten Vergauwen (Koi Collective) het stof van de partij en gaat hij Brewaeyts' gymnastische uitdagingen aan. Orkest van dienst is de gerenommeerde Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen, die na Brewaeyts' symfonie mag schitteren in een op maat gemaakt programma.

**De
Bijloke**

Muziekcentrum

Tickets & info

debijloke.be

09 323 61 00

Godshuizenlaan 2, 9000 Gent

Openingsuren ticketbalie

Di tot vr: 13:00-17:00

Bij concerten:

één uur voor het concert

DELEN
PRIVATE BANK

